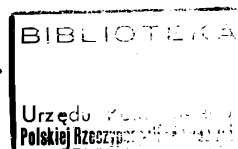

15 listopada 1929 r.

HM b 39/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10734.

David Müller & Co.
(Remscheid, Niemcy).

Kl. ~~45 a 31~~.

45a, 39/02

Spulchniacz z wymiennem radłem.

Zgłoszono 11 lipca 1928 r.

Udzielono 28 czerwca 1929 r.

Pierwszeństwo: 9 maja 1928 r. (Niemcy).

Do spulchniania gleby i okopywania roślin, zasiewanych rzędami, używa się spulchniaczy, czyli tak zwanych podgartywaczy, których narzędzia robocze, posiadające kształt radeł, ulegają szybkiemu zużyciu, wobec czego powstaje kwestja łatwej i dogodnej dla rolnika wymiany ich i nabycia po najtańszej cenie.

Tem tłumaczy się zastąpienie podgartywaczy, wykutych z jednej sztuki, a więc drogich zarówno przy kupnie, jak i w pracy, szeregiem podgartywaczy innych konstrukcyj, których narzędzia robocze, czyli radła, łączone są ze słupicami zapomocą nitów.

Znane dotychczas sposoby łączenia wykazują tę wadę, że są za drogie, wymagają znacznego nakładu pracy przy dopasowaniu poszczególnych części składowych i z trudem tylko dają się uskutecznić, względnie rozluźnić.

W myśl wynalazku niedogodnościom powyższym zapobiega się w ten sposób, że końcowi słupicy podgartywacza, zwróconemu ku skibie, nadaje się kształt klina, a radło podgartywacza wraz z przymocowaną do niego pochwą klinową nasuwa się na koniec słupicy. Połączenie to jest niezłożone, tanie, bardzo trwałe i daje się bez trudności uskuteczniać, względnie rozluźniać, przez każdego niefachowca.

Rysunek przedstawia w perspektywie i w przekroju kilka przykładów wykonania wynalazku.

W postaci wykonania, uwidocznionej na fig. 1, koniec *a* słupicy, przymocowanej

do grzędzielic, posiada kształt klina. Do radła *b* jest przymocowywana zapomocą nitów, spawania i t. d. pochwa klinowa *C*, którą nasuwa się na koniec słupicy. Połączenie to wzmacnia się samoczynnie, ponieważ podczas pracy opór roli powoduje dalsze nasuwanie się pochwy na koniec słupicy.

Fig. 2 przedstawia przykład wykonania wynalazku, w którym pochwa na radle *b* utworzona została przez wycięcie i wygięcie ku górze jarzm *e, f*, oraz jarzm *g, h*, skierowanych ku dołowi.

W przykładzie przedstawionym na fig. 3 — 5 zastosowana jest luźna pochwa *m*, wstawiona od spodu w wycięcie *K* radła *b*, a przednim swym hakowatym końcem wsunięta w szparę *i* radła i utrzymywana w tem położeniu zapomocą krawędzi *n*, zagiętych pod kątem prostym. Zakończenie o klinowej części *a* słupicy może być zagięte ku dołowi, celem zapobieżenia samoczynnemu rozluźnieniu się połączenia.

Opisana powyżej pochwa może być ukształtowana, względnie przymocowywana, również w inny odpowiedni sposób.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Spulchniacz z wymiennem radłem,

znamienny tem, że koniec jego słupicy, skierowany ku skibie, posiada kształt klina, a wymienne radło jest zaopatrzone w pochwę klinową, zapomocą której nasuwa się na koniec słupicy.

2. Spulchniacz według zastrz. 1, znamienny tem, że pochwa (*c*) jest połączona z radłem zapomocą nitowania lub spawania.

3. Spulchniacz według zastrz. 1, znamienny tem, że pochwa (*c*) składa się z jarzm (*e, f, g, h*), wyciętych i wytłoczonych z radła (*b*).

4. Spulchniacz według zastrz. 1, znamienny tem, że w wycięcia (*i, k*) radła (*b*) jest wstawiona luźna pochwa (*m*), która zostaje zamocowana po nasunięciu na koniec (*a*) słupicy zapomocą krawędzi (*n*), zagiętych pod prostym kątem.

5. Spulchniacz według zastrz. 1 i 4, znamienny tem, że zakończenie (*o*) klinowej części (*a*) słupicy jest zagięte ku dołowi, celem zabezpieczenia połączenia przed samoczynnem rozluźnieniem się, przyczem zaginanie zakończenia (*o*) uskutecznia się po osadzeniu radła na końcu słupicy.

David Müller & Co.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

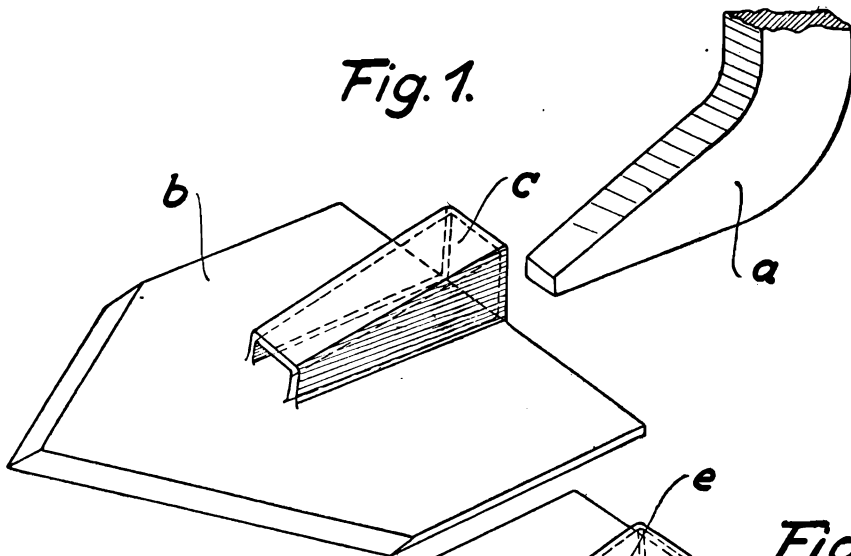

Fig. 2.

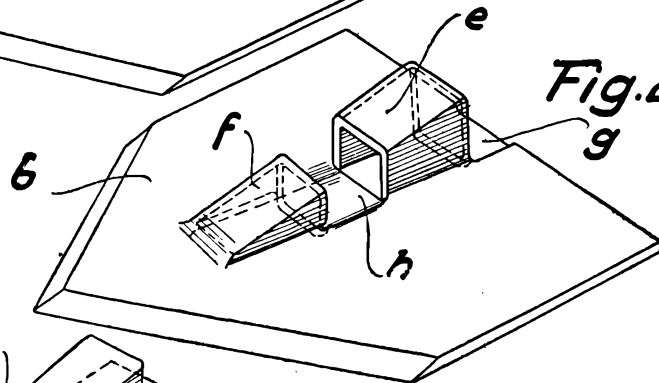

Fig. 3.

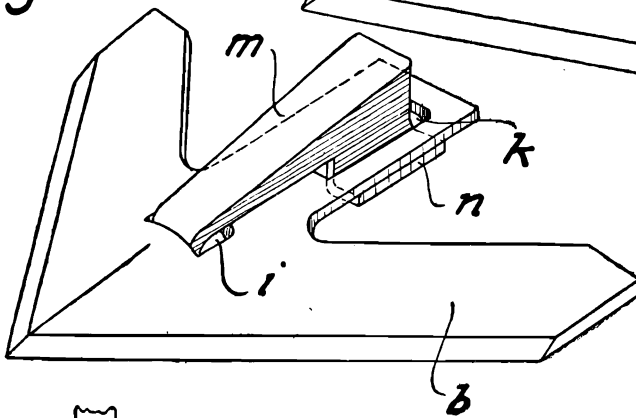

Fig. 4.

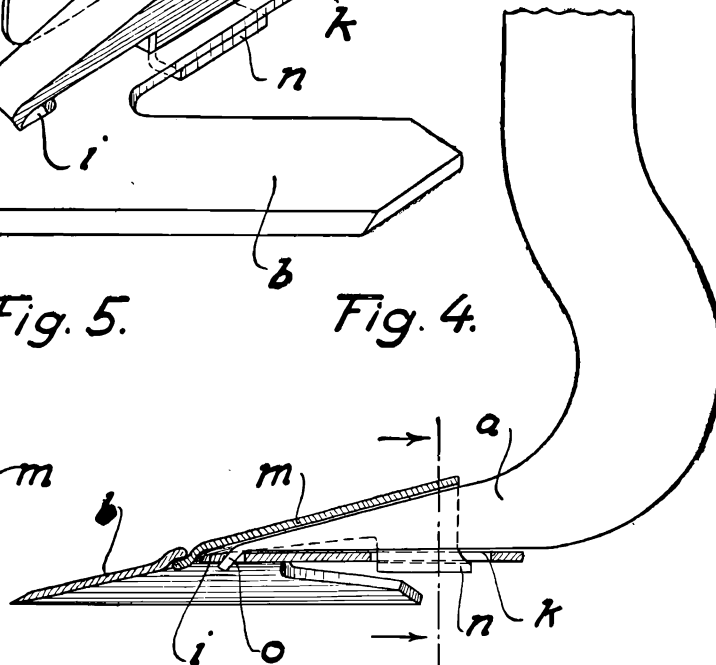

Fig. 5.

